

Βαδιές ρίζες, απροσκύνητες

του Στέλιου Παπαντωνίου

Ούτε σε πωλητήριο,
ούτε σ' ενοικιαστήριο έγγραφο
Υπογραφή μου.

Το μακρυνάρι
Μουσαμάς στο τραπέζι
Στην κεφαλή ο παππούς παπάς
Ένας μικρός Δίας
Κι η παπαδιά στη νησιά
Με τα κάτσαρα
Κουβαλημένα στην πλάτη
σαν επιστρέφει με τη γίδα.

Στη σάτζιτη αυγά, καλλούμια,
Μπόλικο λάδι της ελιάς
Γεμάτα τα πιθάρια στο σώσπιτο.

Εκεί βρίσκομαι χρονιάρες μέρες
Επί πτερύγων ανέμων
Και θα βρίσκομαι
Στο Βουνό ψηλά εκεί.

Περιδιαβάζω στο γκρεμισμένο σπίτι
Μνημονεύω τους εν εξορία ταφέντες
Παππού, γιαγιά, δείους, δείες
Τον πατέρα που ερχόταν απ' τη Χώρα με το ποδήλατο
Στην Εκκένωση.

Κι έτσι τα ζούμε και θα τα ζούμε
Κι εμείς και τα παιδιά και τα εγγόνια μας
Βλέποντας τους παππούδες και τις γιαγιάδες
Παρέα με τους δικούς τους γονιούς
Ριζωμένους στις τσαέρες
Να κουβεντιάζουν ασταμάτητα
Στο ρημαγμένο κοιμητήριο του χωριού.

Βαδιές ρίζες,
Απροσκύνητες.